

Vitne skulle tystas før alltid med chockbehandling
på sinnessjukhus.

(Från en av våra korrespondenter i Oslo)

114682
Annu råder i Norge det rättskaos som bröt ut ved befrielsen. I Den Svenske har tidlagere redogjorts før många av de harte utroliga händelser som inträffat inom det norska rettsväsenet, senast Arntzens affären. Den norske riksåklagaren under året närmest efter befrielsen, den högtbetrodde författaren till den förordning enligt vilken Quislingarna och de tiotusentals andra människor dömas, vilken nu avslöjats som tysk angivare, men som icke kan dömas enligt sin egen lag på grund av sina höga demokratiska förbindelser,

Aven om Arntzen inför en trängre krets för alltid stämplas är han fortfarande på fri fot samtidigt som enligt hans "landssvikanordning" tiotusentals människor dömas till långvarigt straffarbete blott och bart tillhörighet till, icke-demokratiska organisationer eller kamp mot bolsjevismen på östfronten, osv.

Den fege demokratiska angivaren går fri, men de norska ynglingar som drivna av fosterlandskärlek kämpat mot Norges huvudfiender under det gångna kriget, först de tyska ockupanterna och sedan de ryska ockupanterna av Nord-Norge insparas för det senaste brottet på upp till femton år i det beryktade Ilebu eller i ännu värre koncentrationsläger, utlamnade till demobolsjevistiska pultroners raseri.

Affären Bryhn

Redan har emellertid en ny skandalaffär inträffat som kaster ett ännu grällare ljus över rättslösheten i dagens Norge. En av dem som som kraftigast bidrog till å avslöja Arntzen var en viss dr. Andersen, vilken en längre tid vistades i Sverige och därvid samverkade med den svenska Möllerska säkerhetspolisen mot tyskarna. Därvid hade han enligt egen uppgift upptäckt att framstående demokrater i ledningen för det norska "Rettsskontoret" i Stockholm för pengars skull eller för att säkra sig återkomst till Norge, om tyskarna skulle vinna kriget, i hemlighet tjänade Gestapo. (Vi erinra oss i detta sammanhang ett par parallellfall i den svenska LO-ledningen tidigare under kriget. Den Svenskes ana.)

På grund av de båda demokratiska f.d. Gestapoagenternas höga förbindelser lyckades icke dr. Andersen förstå deras överordnade att ingripa. Tvärtom häktades han själv vid återkomsten till Norge efter befrielsen och satt i fängelse mer än ett år utan någon domstolsbehandling av sin sak. De båda demokratiska f.d. Gestapoagenterna anställdes där mot som människojagare vid d.s.k. 2 landsviktavdelingen" vilken handlar uppspårandet av Quislingar och Gestapoagenter.

Den ene råkade emellertid på annat sätt ut för avslöjande och har nu verkligen häktas och väntar på sin dom. Den andra av dr. Andersen anklagade - en viss inspektör Bryhn - sitter fortfarande vid häktens bord och har senast skickats ut på jakt efter "krigsföröryttare" i Tyskland.

Detta er emellertid icke det mest upseendeväckande i saken. Som detta måste beteckna att dr. Andersen, vars anklagelser både mot den nämnde Gestapoagenten och f.d. riksåklagaren sålunda bekräftats, genom herr Bryhns och andra komprometterade demokraters inflytande placerats på sinnessjukhus. Då nyheten om avslöjandet av f.d. riksåklagaren nådde vissa högstående demokrater, gennondrevo dessa, att han skulle erhålla s.k. chockbehandling med insulin mot hans påstådda sinnessjukdom, en medicinsk behandling som leder till minnesförlust. Det oerhörda i att läkarvetenskapen sålunda skulle utnyttjas till att för alltid omöjliggöra ett vitnes framträdande behöver icke framhållas.

I sista stund fick emellertid dr. Andersens försvarsadvokat reda på saken och lyckades hindra "chockbehandlingen" genom främställning till sjukhusets ledning.

Dessa fakta framlades till domarens förfararen i målet f.d.

mellan f.d. riksåklageren och redaktör Fanebust, det förut refererade mål vilket riksåklagarens skuld till angiveri fastslogs.

Den Svenske kan givetvis icke i detalj kontrollera alla dessa uppgifter men vi måste betyga att den medarbetare i Norge som sändt oss korrespondensen alltid förut lämnat korrekta uppgifter. Under sådana förhållanden anse vi vara vår skyldighet mot vårt norska grannfolk att återgiva dem för att därmed kunna bidra till att de norska rättförhållandena tagas till granskning i Norden och att en opartisk undersökning äger rum - om en sådan är möjlig i en avancerad och till hälften bolsjeviserad demokrati.